

	Tárgyak: Óserdőben II.
	Intézmény: Ferenczy Múzeumi Centrum Fő tér 2-5. 2000 Szentendre +36-26-310-244
	Gyűjtemények: Képzőművészeti Gyűjtemény
	Leltári szám: SZFM_K_71.12.

Leírás

Paizs Goebel Jenő (1896, Budapest – 1944, Budapest) a XX. század eleji magyar képzőművészet meghatározó alakja. Grafikai és üvegfestészeti tanulmányai után 1916 és 1924 között a Képzőművészeti Főiskolán előbb Zemplényi Tivadar, később Réti István és Lyka Károly tanítványa lett. Művészi eszköztára több forrásra is támaszkodott. Nagy hatással voltak rá a hazai neoklasszicista törekvések, főiskolai gyakorlatát a nagybányai művésztelepen töltötte, Onódi Bélával közösen pedig felkeresték a kecskeméti művésztelepet. 1924-ben Barbizonba, majd Párizsba látogatott, ahol a rousseau-i természetkultusz, a tájkép lélekállapotként való megjelenítésének hatása alá került. 1926-ban a szentendrei művésztelep és a Szentendrei Festők Társaságának alapító tagja lett. Gyermekkori betegsége után keletkezett nagyothallása és beszédnehézségei miatt visszahúzódó, a saját álomvilágába merülő személyiség volt. Ember és természet különös kapcsolata, gazdag színekben felszabaduló álomvilág és a realitás lényegi összefüggései érhetők tetten festményein. Lírai megfogalmazású, bensőséges lelki tájképek, személyes hangvétellű önarcképek, a metafizikus festészet ihlette egyedi motívumkészlettel kísérletező szuggesztív víziói alkotják életművét.

Henri Rousseau művészetét idéző, expresszív erejű, dzsungel tematikájú festményén egy fülledt, mozgalmas, zajokkal és veszélyekkel teli trópusi őserdő nyugtalan világa bontakozik ki. A tájon liánok közül előbukkanó vadállatok uralkodnak és a természet féktelen törvényei érvényesülnek.

Alapadatok

Anyag/ Technika:

Dekli / olaj, tempera

Méretek:

Teljes méret: 64,5 x 45 cm, K.: 68 x 44 cm

Események

Festmény
készítése

mikor 1933

ki Paizs Goebel Jenő (1896-1944)
hol

Kulcsszavak

- festmény